

[Kelm-Hansen]

Men jeg erkender også, at der er ganske mange erhvervsvirksomheder herhjemme, som er interesseret i den tanke, fru Helle Degn var fremme med, om dette kontaktorgan, hvor man kan finde ud af, på hvilke områder dansk erhvervsliv har særlige forudsætninger for at komme med, hvor man kan gå ind i produktudvikling i visse henseender. Det er bl.a. det, LO har foreslået, og som jeg tror der vil være bred enighed herhjemme om at tilslutte sig.

Selvfølger vil det være fremragende, hvis ulandsbistanden i stor udstrækning kan bruge danske produkter i en lang række sammenhænge, mere end man gør nu. Men det afgørende må stadig væk være, som også hr. Glønborg var inde på det, hensynet til udviklingslandene, ikke hensynet til dansk eksportfremme og udvikling af dansk erhvervsliv.

Når hr. Bjørn Elmquist siger, at der kan være et fyord i forbindelse med erhvervslivet, erkender jeg, at der er kredse herhjemme, der har haft det sådan. Det mener jeg er forkert, det skal vi gå imod. Og kan vi gøre det ud fra et hensyn til udviklingslandene, så er meget nået.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

I forlængelse af det, hr. Kelm-Hansen netop sagde, vil jeg sige, at jeg var temmelig ked af at modtage Industrirådets kommentar til Danidas handlingsplan. I Industrirådets kommentar nævnes ikke med ét ord, at man vil gå ind i et udviklingsarbejde, at man vil udvikle en til de enkelte lande tilpasset teknologi. Tværtimod skriver man, at der er meget store muligheder for at vælge egnede leverancer til forskellige områder. I denne lange udtalelse, der selvfølgelig handler om, at man gerne vil afsætte sine produkter, er der ikke med ét ord nævnt noget om at gå ind i udviklingsprojekter, og det er, synes jeg, temmelig beskæmmende.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jamen det er ikke, hr. Kelm-Hansen, for at tale os væk fra den brede enighed. Det er for at få tydeliggjort, hvad det er for elementer, der indgår i den.

Jeg ser ingen modstrid, i modsætning til hr. Glønborg, til danske erhvervsinteresser. Jeg interesserer mig mere for de situationer, hvor der

er sammenfaldende interesser. Det behøver ikke at være sådan, at man kun interesserer sig for en leverance under et ulandsbistandsprojekt, hvis der er en konkret profit at hente her og nu.

Som jeg har læst Industrirådets henvendelse – og det er med andre øjne, må jeg indrømme, end fru Birgitte Husmark, jeg ser ikke kraftig afstandtagen, tværtimod er der angivelser af interesser og parallelle interesser – tror jeg, man tænker på længere sigt. Det er en slags chance for at markedsføre Danmark, at man deltager i nogle ulandsprojekter på modtagerlandets præmisser, som kommer til at blive velfungerende. Og så er der da mulighed for, den dag der er købekraft i befolkningen i de pågældende lande og i den offentlige sektor i de pågældende lande, at de af sig selv placerer ordrer i Danmark. Det er, synes jeg, helt fint, hvis det kan passes sådan ind i det.

Jeg hæfter mig ved, at både henvendelsen fra Industrirådet og henvendelsen fra Landbrugsrådet bakker op ganske afgørende dele af udenrigsministerens redegørelse, f.eks. at man bevæger sig fra lån til gavebistand de steder, hvor gældssituationen gør det nødvendigt i de pågældende udviklingslande, og at man i Landbrugsrådets henvendelser taler meget om, at der er behov for en opprioritering specielt af støtten til landbrugs- og skovbrugssektorerne. Jamen det falder da fint i tråd med Brundtlandkommissionens anbefalinger.

Jeg synes ikke, at vi skal interessere os for modsætningerne, som vi måske kan tænke os frem til, mellem danske erhvervsinteresser og den danske ulandsbistand. Tværtimod skal vi prøve at få så mange parallelle forløb ind i det som muligt.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 11.58

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptoges.

Kirsten Lee (RV):

Vi er en højt uddannet nation, og vi har overskud af højt uddannet arbejdskraft.